

ОБЩИ КРИТЕРИИ ЗА ОЦЕНЯВАНЕ ПО ИЗОБРАЗИТЕЛНО ИЗКУСТВО

Резултатите от обучението по изобразително изкуство могат да бъдат проверявани и оценявани, чрез традиционни и съвременни методи и форми: индивидуални и общи корекции, обсъждане на пропуските и постигнатото от учебната дейност, контролни задачи и тестови задачи. Оценка в обучението по изобразително изкуство има дидактически и естетически показатели. Оценка е комплексна, с приоритет към естетическите показатели. Основен принцип при нейното формиране е развитието на изобразителните способности. При всички случаи оценяването е в полза на ученика и неговата изобразителна и творческа дейност. То отразява желанието и интереса на ученика за участие в часовете по изобразително изкуство и стремежа му да развива собствените си изобразителни способности, творческото си мислене и въображение.

Текущо оценяване:

- *на теоретическата подготовка* – знания от теорията и историята на изкуството, чрез текущо изпитване (устно или писмено/тестове).

- *на практическата подготовка* – резултат от изпълнение на изобразителни задачи с традиционни и нетрадиционни материали и изразни средства според очакваните резултати по темите на учебното съдържание и индивидуалните умения и интереси на учениците.

- *на възложени задачи за домашна работа.* – по време на обучението в клас и извън училище се възлагат проекти или друг тип проучвателни или изобразителни задачи, които се оценяват по критериите на компетентностите (знания, умения, отношения).

- *Работа по проект* – за всеки отделен проект в зависимост от темата се изготвят ясни критерии. Учениците се запознават с тях при поставяне на оценката.

Оценката е комплексна. Тя включва резултатите от теоретическата и практическата подготовка. Комплексната оценка отразява участието на ученика в учебния процес по изобразително изкуство съобразно неговите предпочитания към теоретическата или практическата подготовка. Активността на ученика се поощрява.

Оценките които могат да се поставят при различните изпитвания са: отличен(6), много добър(5), добър(4), среден(3) и слаб (2).

Скала за оценяване

„Отличен 6.00“ - ученикът постига напълно очакваните резултати от учебните програми; в знанията и уменията няма пропуски; усвоени са всички нови понятия и ученикът ги използва правилно; притежава необходимите компетентности и може да ги прилага самостоятелно при решаване на учебни задачи в различни ситуации; действията му са целенасочени и водят до краен резултат;

„Много добър 5.00“ - ученикът постига с малки изключения очакваните резултати от учебните програми; показва незначителни пропуски в знанията и уменията си; усвоил е новите понятия и като цяло ги използва правилно; доказва придобитите компетентности при изпълняване на учебни задачи в познати ситуации, а нерядко - и в ситуации, които не са изучавани в клас, макар това да става с известна неувереност; действията му са целенасочени и водят до краен резултат, който извън рамките на изучените ситуации може да не е съвсем точен;

„Добър 4.00“ - ученикът постига преобладаващата част от очакваните резултати от

учебните програми; показва придобитите знания и умения малки пропуски и успешно се справя в познати ситуации, но се нуждае от помощ при прилагането им в непознати ситуации; усвоена е преобладаващата част от новите понятия; действията му съдържат неточности, но в рамките на изученото водят до краен резултат;

„Среден 3.00“ - ученикът постига само отделни очаквани резултати от учебните програми; в знанията и в уменията си той има сериозни пропуски; усвоени са само някои от новите понятия; притежава малка част от компетентностите, определени като очаквани резултати в учебната програма, и ги прилага в ограничен кръг алгоритмизирани и изучавани в клас ситуации с пропуски и грешки; действията му съдържат недостатъци и рядко водят до краен резултат;

„Слаб 2.00“ - ученикът не постига очакваните резултати от учебните програми, заложи като прагова стойност за успешност. Те могат да бъдат зададени и чрез степента на позитивен измерител „среден“.